

gospodarske, obrtniške in narodne.

Izhajajo vsako sredo po celi pōli. Veljajo v tiskarnici jemane za celo leto 4 gold., za pol leta 2 gold., za četrt leta 1 gold., pošiljane po pošti pa za celo leto 4 gold. 60 kr., za pol leta 2 gold. 40 kr., za četrt leta 1 gold. 30 kr.

V Ljubljani 8. oktobra 1884.

O b s e g: Razglas kranjskim živinorejcem o prodaji plemenskih goved v Ljubljani. — Kako naj se globoko oranje pravilno in koristno izvršuje. — C. k. kmetijska družba kranjska. — Zavarovalnica za živino. — Deželni zbor kranjski. — Nos (povest). — Naši dopisi. — Novičar.

Gospodarske stvari.

Razglas

kranjskim živinorejcem o prodaji plemenskih goved v Ljubljani.

C. k. kmetijska družba kranjska bode v Ljubljani 18. oktobra t. l. dopoldne ob 9. uri na dvorišči gostilnice „zum baierischen Hof“ na dunajski cesti 5 plemenskih juncev in 2 telici štajarskega muriškega (sivega) plemena prodajala.

Ta živina se bode postavila na prodaj za polovico tiste cene, za katero jo družba kmetijska kupi, in se proda tistemu, kdor največ za-njo dá proti temu, da jo 1) koj plača in 2) se s pismom zaveže, jo najmanj dve leti za pleme obdržati.

K tej dražbi se zato pripuščajo samo kranjski živinorejci.

Glavni odbor c. kr. družbe kmetijske
v Ljubljani 4. oktobra 1884.

Karol baron Wurzbach-Tannenberg,
predsednik.

Gustav Pirc,
tajnik.

Kako naj se globoko oranje pravilno in koristno izvršuje.

Spisal M. Rant.

Vsakemu kmetovalcu je iz lastnih skušenj le pre-dobro znano, koliko in kaj vse se dan današnji od nje-govega kmetijskega posestva in gospodarstva zahteva. Davki in druga vsestranska plačila neprestano in vidno rastó; delavci in posli so od leta do leta dražji; obleka in vsi drugi rokodelski izdelki, kakoršnih kmetovalec pri svojem gospodarstvu neobhodno potrebuje, so se v kupnih cenah podvojili in so še enkrat dražji, nego bili so kedaj. A poljski in sploh kmetijski pridelki se pa zavoljo onemoglosti zemlje od leta do leta manj-šajo, ter moremo z vso pravico trditi, da dandanašnji sosebnost po nekaterih krajih mile domovine potroški pri gospodarstvu dohodke taistega daleč nadkriljujejo in presegajo.

Naši domači žitni pridelki nimajo na trgih prave cene in kupa, ker jih tuja žita sè svojo konkurenco in nizko ceno neusmiljeno spodrivajo; posledica temu je tudi neizogibna in očividna, da se bode tudi v pri-hodnje domačemu žitu prava vrednost in primerna ccna vedno bolj krčila, ter da bode zavoljo pičlih do-mačih poljskih pridelkov vedno več denarja iz doma-čije v tujino romalo. In ta nezgoda domačega kmetij-stva in blagostana domovine nikakor ne pripravlja v mili položaj, temveč ga tira v pogubonosni propad. Tu treba je resnega, nujnega, vsestranskega in temelji tega prevdarka!

Hvala Bogu, tudi v ta namen imamo še v svojih rokah koristnih sredstev na razpolaganje; le nujno in krepko moramo se jih v svojo in svojih naslednikov korist tudi poprijeti in trdno okleniti!

Domačemu kmetovalcu toraj drugega ne ostane, nego z vsemi mu na razpolaganje sè nudečimi pripo-močki dohodke svojih zemljišč, kolikor le mogoče, po-množiti, povišati, in da — celó tudi podvojiti. V do-sego tega je pred vsem, kjer se to še izvrševati pri-čelo ni, globokeje obdelovanje (oranje) njiv in polja svojega potrebno. S takim obdelovanjem (globokejim oranjem), katero mora biti sè zadostnim gnojenjem združeno, preskrbeti nam je pred vsem na njivah in poljih naših mnogoobsežnejo plast rodovitne in produk-tivne zemlje, ali globokejo, dobro in rodovitno brazdo.

Koristi, katere nam polagno poglobljevanje (sedanje navadne plitve brazde) na naših njivah in poljih v posledici donaša, daje in rodi, so očividne in velike, ter obstojé v prvi vrsti v tem, da se tako skoz ne-koliko let polagoma spodnja spočita sveža in sicer sama na sebi še nerodovitna zemlja na površje pri-vaja, katera pa, ko se enkrat kemično razkroji, daje za rastlinsko vegetacijo novih potrebnih mineralnih gnojil, ob kakoršne bila je prejšnja stara rodovitna prst od leta do leta uže skoraj popolno prišla. To poslednje povedano je pa tudi poglavitni vzrok, da na nekaterih starih, plitvo oranih njivah pri še tako do-brem in obilnem gnojenji skoraj nobeni poljski pridelki več dobro in tudi le srednje ne plénajo. — Poljski sa-deži morejo doslednje tudi le v globoki, dobri in ro-dovitni zemlji svoje korenike pošteno in krepko raz-viti, nikakor pa ne v plitvi in po večletni rasti po-polnem mineralnih (rudninskih) gnojil izpiti zemlji, kjer ne nahajajo svojemu razvoju primerne prostora